

Udbivelse af Valgbarheds-Betingelserne, men der vil endog stee en Indskrænkning. Forholdet er nu det, at Halvdelen af Borgerrepræsentanterne vel skal være Grundeiere, men ved en rimelig Fortolkning af Forordningen af 1ste Januar 1840 § 12 kan man ikke faae ud, at denne Bestemmelse kun gjælder Grundeieendomme af den Assurance-Værdi, som Udkastets § 3 bestemmer, thi i den nævnte Forordning, som foreskriver, at det deels er Grundeieendomsstat, deels Næringsstat, der giver Valgret og Valgbarhed, staaer der vel udtrykkelig, at Halvdelen af de Valgte skal være Grundeiere, men der staaer ikke, at det skal være saadanne Grundeiere, der have Eiendomme, som ere store nok til, at de kunne faae Grundeierborgerkab. Bestemmelsen i § 12 i Forordningen af 1ste Januar 1840 er senere bleven forandret saaledes, at der istedetfor de 5 Portioner Næringsstat er traadt en Skatteafgift af 4 Rd., og Forholdet er altsaa nu saaledes, at Borgerrepræsentationen bestaaer af Personer, som svare mindst 4 Rd. i Skat, dog saaledes, at Halvdelen skal være Grundeiere, men ikke saadanne Grundeiere, som Udkastets § 3 har for Sie. Dette er vel en Indskrænkning, som ikke har meget at sige, naar man seer hen til Grundeieendommenes Værdi i Kjøbenhavn, men ganske vist er det, at det er saa langt fra, at Udkastet, hvis det bliver til Lov, vil medføre en Udbivelse af Valgbarheden, at det tværtimod vil medføre en Indskrænkning. Det forekommer mig ligesom flere andre Talere, at der ikke er Grund til at fastholde denne Valgretsbeogrændsning. Den kan maaskee have havt sin naturlige Betydning, da Forordningen af 1ste Januar 1840 udkom, og da der paa en Maade var to Klasser Vælgere, nemlig de Næringsdrivende og Grundeierne; der kunde dengang være nogen Rimelighed for at sige, at mindst Halvdelen af Borgerrepræsentanterne skulde være Grundeiere, og den anden Halvdeel Næringsdrivende; men nu, da man har forladt hele denne Basis, da Valgretten tilkommer Enhver uden Hensyn til hans Stilling, og man kun gjør den afhængig af en vis Skatteindtægt, forekommer det mig ikke, at der længere er Anledning til at holde paa en saadan Begrændsning. Dertil kommer, saaledes som ogsaa tildeels er antydet af den ærede

Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. V. Nimestad), at den vil medføre store Misligheder, naar man seer hen til den Omstændighed, at Loven har bibeholdt, og maaskee med Rette, Suppleantstykket. Dette er ganske vist en Uting, en Mislighed, men for ikke for ofte at bringe det store Apparat i Bevægelse, har man bibeholdt det her. Det er maaskee som sagt med en vis Grund; men nægtes kan det ikke, at naar denne Omstændighed combineres med den Valgbarhedsbeogrændsning, at Halvdelen skal være Grundeiere, vil der kunne fremkomme de største Misligheder, og navnlig den, at En vil kunne blive valgt, skjøndt han har faaet meget faa Stemmer og staaer langt nede i Rækken af dem, paa hvem der er stemt. I § 23 andet Stykke hedder det nemlig: „Skulde det vise sig, at Halvdelen af Repræsentantskabet, naar de nyvalgte Borgerrepræsentanter ville komme til, ikke vil bestaae af Mænd, der have saadan Grundeieendom, som ommeldes i § 3, eller, da de først valgtes, havde saadan, træder den eller de Suppleanter, der have saadan Grundeieendom, efter deres Stemmeantal og, saavidt behøves til at udfylde det halve Tal af Repræsentantskabets Medlemmer, strax op som Borgerrepræsentanter, medens den eller de, der nærmest havde flere Stemmer, men ikke have den forbrede Grundeieendom, betragtes som ikke valgte.“ Derved kan det stee, at Mænd, der ere langt nede i Rækken, kunne blive valgte og forbigaae Andre, der have faaet flere Stemmer, men som ikke kunne vælges, fordi de ikke ere Grundeiere. Det forekommer mig derfor ogsaa, at der er Grund til at lade denne Bestemmelse falde bort, og jeg kan ikke nægte, at jeg kan ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Rée), naar han har tilraadet at lade en anden Valgbarhedsbeogrændsning træde istedetfor; thi det forekommer mig overhovedet, at enhver Valgbarhedsbeogrændsning er en Uting, hvorved man kun begrænser Vælgerne med Hensyn til at finde de bedste Kræfter. Selvom man altsaa vilde bibeholde det, der engang er historisk givet, og hvortil der i sin Tid kan have været tilstrækkelig Grund, forekommer det mig dog i ethvert Tilfælde, at det ingenlunde vilde være rigtigt at indføre en ny Art af